

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Vadim Gligor în numele inculpaților, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Bălți din 14 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Iacobeț Marina Andrei, născută la 05 septembrie 1980, originară și domiciliată str. Doina 14, s. Pelinia, r-nul Drochia și

Iacobeț Oleg Victor, născut la 16 iunie 1976, originar și domiciliat str. Doina 14, s. Pelinia, r-nul Drochia.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.06.2015 - 14.12.2015;

Instanța de apel: 11.02.2016 - 13.04.2016;

Instanța de recurs: 16.06.2016 - 02.11.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 14 decembrie 2015, Marina Iacobeț și Oleg Iacobeț au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 2 ani închisoare fiecare, ambii fără privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activitate, iar potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada probațiunii de câte 2 ani pentru fiecare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, **Oleg Iacobeț**, având scopul prezentării cu bună-știință a declarației mincinoase, pe parcursul efectuării urmăririi penale pe cauza penală nr. 2012978119, pornită de către Procuratura Anticorupție la 10 august 2012 în baza art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, pe faptul coruperii pasive comise de colaboratorii Secției „Nord” a Direcției Combaterea Crimei Organizate a Direcției Generale Servicii Operative din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care ulterior la 28 septembrie 2012 a fost conexată la cauza penală nr. 2010990418, fiind recunoscut și audiat la 14 august 2012 în calitate de martor, iar la 27 septembrie 2012, participând în calitate de parte vătămată la confruntări cu învinuiții Vasile Rusnac și Ciprian Țurcanu, fiindu-i explicat faptul survenirii răspunderii penale conform art. 312 Cod penal, în caz de prezentare cu bună-știință a declarației mincinoase, fapt confirmat prin semnăturile acestuia în rubricile corespunzătoare a proceselor-verbale ale acțiunilor procesuale

nominalizate, intenționat și cu bună-știință a prezentat în cadrul audierilor date declarații mincinoase, legate de învinuirea lui Vasile Rusnac și Ciprian Țurcanu de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, infracțiune ce s-a manifestat prin pretinderea și primirea banilor de la el în sumă de 1000 euro pentru eliberarea mărfii și microbuzului reținut și care în cazul dat conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică la categoria infracțiunilor grave.

Ulterior, fiind audiat în calitate de parte vătămată în cadrul ședințelor de judecată, pe cauza penală de învinuire a lui Vasile Rusnac și Ciprian Țurcanu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, petrecute în perioada de timp 16 septembrie 2013 – 06 noiembrie 2014, Oleg Iacobeț a mărturisit că declarațiile anterioare date în cadrul urmăririi penale în calitate de martor și parte vătămată în cadrul confruntărilor, precum că Vasile Rusnac și Ciprian Țurcanu au săvârșit infracțiunea ce s-a manifestat prin pretinderea și primirea banilor, de la el, în sumă de 1000 euro pentru marfa și microbuzul reținut, nu corespund adevărului, ultimii nu au solicitat și nu au primit în sensul dat, de la el, careva mijloace bănești.

Marina Iacobeț, având scopul prezentării cu bună-știință a declarației mincinoase, pe parcursul efectuării urmăririi penale pe cauza penală nr. 2012978119 pornită de Procuratura Anticorupție la 10 august 2012 în baza art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, pe faptul coruperii pasive comise de colaboratorii Secției „Nord” a Direcției Combaterea Crimei Organizate a Direcției Generale Servicii Operative din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care ulterior la 28 septembrie 2012 a fost conexată la cauza penală nr. 2010990418, fiind audiată la 21 august 2012 în calitate de martor, unde i-a fost explicat faptul survenirii răspunderii penale conform art. 312 Cod penal, în caz de prezentare cu bună-știință a declarației mincinoase, fapt confirmat prin semnăturile acesteia în rubricile corespunzătoare a procesului-verbal al acțiunii procesuale nominalizate, intenționat și cu bună-știință a prezentat în cadrul audierii sale declarații mincinoase, legate de învinuirea colaboratorilor Secției „Nord” a Direcției Combaterea Crimei Organizate a Direcției Generale Servicii Operative din cadrul Ministerului Afacerilor Interne de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, care în cazul dat conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică la categoria infracțiunilor grave, în care a relevat faptul că soțul său, Oleg Iacobeț la 14 iunie 2012 a luat de acasă suma de 1000 euro, care din cuvintele acestuia i-au fost cerute și respectiv le-a transmis colaboratorilor de poliție vizați.

Ulterior, fiind audiată în calitate de martor în cadrul ședinței de judecată, pe cauza penală de învinuire a lui Vasile Rusnac și Ciprian Țurcanu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, petrecute în perioada de timp 16 septembrie 2013 – 31 octombrie 2014, Marina Iacobeț a declarat că mărturiile sale anterioare date în cadrul urmăririi penale în calitate de martor, precum că soțul său, Oleg Iacobeț la 14 iunie 2012 a luat de acasă suma de 1000 euro care din cuvintele acestuia i-au fost cerute și respectiv le-a transmis colaboratorilor de poliție vizați, nu corespund adevărului, ultimul nu a luat de acasă o asemenea sumă bănească și nu i-a comunicat că a transmis suma de 1000 euro colaboratorilor de poliție pentru eliberarea mărfii anterior reținute.

3. Avocatul Vadim Gligor în numele inculpaților, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivare a invocat că, prima instanță la adoptarea sentinței a luat o poziție acuzatorie, fără a da probelor care au fost prezentate de apărare apreciere prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în sentință lipsind motivarea de ce acestea au fost respinse.

Apărarea a prezentat în instanță, sentința Judecătorei Bălți din 04 iulie 2015 în care instanța a reținut că fiind veridice declarațiile date de către Oleg Iacobeț și Marina Iacobeț în ședința de judecată.

Declarațiile date de Marina Iacobeț la urmărirea penală în calitate de martor, la 21 august 2012, instanța de judecată prin sentința irevocabilă nu le-a catalogat ca fiind mincinoase, dar a constatat că ele au fost obținute cu încălcarea procedurii penale. Instanța a constatat că Iacobeț Marina a fost audiată la 21 august 2012 în s. Pelinia, r-nul Drochia de către procurorul Adrian Popenco între orele 08.20 – 08.30, care în același timp a efectuat audierea altui martor, Eduard Rotari, în mun. Bălți, str. Kiev.

Inculpata Marina Iacobeț a declarat că, la 21 august 2012, la domiciliu său, au venit 2 persoane care s-au prezentat că sunt de la corupție, care au amenințat-o că o să-i pună sechestru pe microbuz și ea a fost nevoită să dea declarații acuzatorii.

Nimeni nu a preîntâmpinat-o de răspundere penală pentru prezentarea de declarații mincinoase.

Printre ei, procurorul Adrian Popenco nu era.

Astfel, din procesul-verbal din 21 august 2012 se constată că audierea a efectuat-o procurorul Adrian Popenco, care a preîntâmpinat-o de răspunderea penală, însă instanța de judecată în sentința irevocabilă din 04 iulie 2015 a constatat că procurorul Adrian Popenco era în imposibilitate de a o audia pe Marina Iacobeț, deoarece în același timp efectua audierea în mun. Bălți a martorului Eduard Rotari.

Anume asupra acestui probatoriu prezentat de apărare și susținut în pledorie, instanța de judecată nu s-a expus și nu a indicat motivele pentru care instanța a respins aceste probe.

Cât privește acuzațiile aduse lui Oleg Iacobeț, apărarea a făcut trimitere la procesul-verbal de audiere și ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 15 august 2012, care au fost efectuate în mun. Chișinău aproximativ la orele 09.20 - 09.30, nefiind semnate de către Oleg Iacobeț.

Conform informației eliberate de Poliția de Frontieră, Oleg Iacobeț la 15 august 2012, de la ora 04.17 până la 13.00, nu s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova, rezultând faptul că, procurorul Adrian Popenco a falsificat aceste acte procesuale pe care instanța de judecată nu le-a pus la baza sentinței de condamnare.

Nu au suport juridic afirmațiile instanței de judecată că, Marina Iacobeț și Oleg Iacobeț au acționat cu intenție directă dorind cu bună-știință să dea declarații mincinoase, or audierile inculpaților la urmărirea penală cu încălcări procesuale prezintă intenție directă și dorință cu bună-știință de a da declarații false.

A menționat că, inculpații au depus plângeri privind constatarea nulității acestor acte procesuale, instanța de judecată la rândul său a reținut numai faptul că

ele nu au fost admise.

Depunerea acestor plângeri demonstrează că inculpații cu mult timp înainte de a fi pornită cauza penală au reacționat la intimidarea lor și falsificarea proceselor-verbale.

Subsidiar apelantul a invocat că, acuzatorul de stat pe cauza penală în privința lui Alexandr Tîmciuc, Ciprian Țurcanu și Vasile Rusnac nu a contestat sentința în latura acuzării lor în baza art. 324 Cod penal, fiind de acord cu constatările instanței că declarațiile date de către Oleg Iacobeț și Marina Iacobeț la urmărirea penală au fost obținute cu încălcări a legislației procesuale penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, prima instanță a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, întemeiat și legal ajungând la concluzia privind confirmarea vinovăției aduse inculpaților Oleg Iacobeț și Marina Iacobeț în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că, vina inculpaților Oleg Iacobeț și Marina Iacobeț în săvârșirea infracțiunii imputate este pe deplin dovedită prin probele cercetate în prima instanță, suplimentar verificate de instanța de apel, și anume: procesul-verbal de consemnare a constatărilor privind infracțiunea depistată din 23 decembrie 2014 (f.d.4, vol.I); procesul-verbal de examinare a documentelor din 06 ianuarie 2015 (f.d.40, vol.I); copia autentificată a ordonanței de începere a urmăririi penale în cauza penală nr. 2012978119, din care rezultă că la 10 august 2012 de către Procuratura Anticorupție a fost pornită urmărirea penală în baza indicilor calificativi ai infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, pe faptul coruperii pasive comise de colaboratorii Secției „Nord” a Direcției Combaterea Crimei Organizate a Direcției Generale Servicii Operative din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Ciprian Țurcanu și Vasile Rusnac (f.d.43, vol.I); copia autentificată a ordonanței de conexare a cauzelor penale din 28 septembrie 2012, din care rezultă că, cauza penală nr. 2012978119 pornită de Procuratura Anticorupție la 10 august 2012 în baza art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, a fost conexată la cauza penală nr. 2010990418 (f.d.44, vol.I); copia autentificată a procesului-verbal de audiere în calitate de martor la urmărirea penală a lui Oleg Iacobeț din 14 august 2012 (f.d.61-65, vol.I); copia autentificată a procesului-verbal de audiere în calitate de martor la urmărirea penală a Marinei Iacobeț din 21 august 2012 (f.d.109-111, vol.I); copia autentificată a procesului-verbal de audiere a lui Oleg Iacobeț în instanța de judecată, unde acesta a menționat faptul că, declarațiile anterioare date în cadrul urmăririi penale în calitate de martor și parte vătămată nu corespund adevărului (f.d.88-98, 103-104 vol.I); copia autentificată a declarațiilor date de Marina Iacobeț în instanța de judecată, unde aceasta a menționat faptul că, declarațiile anterioare depuse în cadrul urmăririi penale în calitate de martor nu corespund adevărului (f.d.99-102, vol.I); copia autentificată a rechizitoriului pe cauza penală nr. 2010990418, din care rezultă că declarațiile lui Oleg Iacobeț și Marina Iacobeț sunt legate de învinuirea colaboratorilor Secției „Nord” a Direcției Combaterea Crimei Organizate a Direcției Generale Servicii Operative din cadrul Ministerului

Afacerilor Interne, Ciprian Țurcanu și Vasile Rusnac, privind săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal (f.d.112-120, vol.I); procesul-verbal de audiere a bănuیتului Oleg Iacobeț din 20 mai 2015 (f.d.140-141, vol.I); procesul-verbal de audiere a bănuیتului Marina Iacobeț din 18 mai 2015 (f.d.131, vol.I); procesul-verbal de audiere a învinuitului Oleg Iacobeț din 26 mai 2015 (f.d.166, vol.I).

Argumentele invocate în cererea de apel de către avocatul Vadim Gligor în interesele inculpaților, instanța de apel le-a considerat ca fiind lipsite de suport probatoriu, din motiv că inculpatul Oleg Iacobeț fiind audiat în calitate de bănuیت de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Marcel Dumbravan, în prezența apărătorului inculpatului, Veaceslav Vacari, a recunoscut vina, fapt confirmat prin declarațiile acestuia (f.d.140-141, vol.I), care au fost menținute și în prezența avocatului ales, Vadim Gligor (f.d.166, vol.I).

La fel, inculpatul Marina Iacobeț a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate în prezența avocatului, pe care ulterior le-a menținut (f.d.131, 171, vol.I).

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentele apelantului privind nevinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, deoarece la 26 mai 2015 învinuiții Oleg Iacobeț, Marina Iacobeț și apărătorul acestora, Vadim Gligor au fost informați despre finisarea urmăririi penale în cauza penală, fiindu-le totodată prezentate spre cunoștință materialele cauzei penale, care după ce au luat cunoștință cu materialele cauzei penale nr. 2015970001, avocatul Vadim Gligor a înaintat demers în care a solicitat încetarea cauzei penale cu aplicarea în privința învinuiților a prevederilor art. 55 Cod penal. Demersul a fost susținut și de învinuiții Oleg Iacobeț și Marina Iacobeț.

Însă prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție al Serviciul „Nord”, Marcel Dumbravan din 26 mai 2015, demersul a fost respins.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut că prima instanță a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

5. Avocatul Vadim Gligor în numele inculpaților Marina Iacobeț și Oleg Iacobeț, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile pronunțate, solicitând casarea acestora cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor aduse de către apelant referitor la faptul că *prin sentința Judecătoriei Bălți din 04 iulie 2015, Vasile Rusnac și Ciprian Țurcanu au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) Cod penal, și care nu a fost contestată de procuror, devenind astfel, definitivă.*

Printr-o sentință irevocabilă, instanța de judecată a constatat că declarațiile date la urmărirea penală de către Marina Iacobeț la 21 august 2012 și de către Oleg Iacobeț la 14 august 2012 și 27 septembrie 2012, au fost obținute de către organul de urmărire penală cu încălcări ale procedurii penale, iar prin necontestarea sentinței acuzatorul de stat a fost de acord cu cele constatate de către instanță.

Prima instanță a constatat că, conform procesului-verbal din 21 august 2012 audierea a efectuat-o procurorul Adrian Popenco, care a preîntâmpinat-o de răspunderea penală, însă instanța de judecată în sentința irevocabilă din 04 iulie

2015 a constatat că procurorul Adrian Popenco era în imposibilitate de a o audia pe Marina Iacobeț, deoarece în același timp efectua audierea în mun. Bălți a martorului Eduard Rotari.

Prima instanță a mai constatat că, conform ordonanței de recunoaștere în calitate de parte vătămată și audiere ca parte vătămată din 15 august 2012, procurorul Adrian Popenco l-a audiat pe Oleg Iacobeț în mun. Chișinău, însă conform informației eliberate de Poliția de Frontieră, Oleg Iacobeț la 15 august 2012, de la ora 04.17 până la 13.00 nu s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova, iar procesele-verbale menționate nu au fost semnate de inculpatul Oleg Iacobeț, fiind astfel încălcat dreptul inculpaților la accesul la justiție.

Susține recurentul că inculpatul Marina Iacobeț a declarat că audierea din 21 august 2012, nu a fost efectuată de către procurorul Adrian Popenco, or, vizualizând textele tuturor actelor îndeplinite de procurorul Adrian Popenco se observă că după scris procesul-verbal din 21 august 2012 diferă de alte acte îndeplinite de către procuror.

La fel, Marina Iacobeț a declarat că nu a fost preîntâmpinată de răspundere penală pentru declarațiile date, dar a fost amenințată că în caz dacă nu va da declarații convenabile, CNA va confisca microbuzul.

Inculpatul Oleg Iacobeț a declarat că, la 15 august 2012, nu s-a aflat în mun. Chișinău, nu a participat la acțiunea procesuală cu participarea procurorului Adrian Popenco, deoarece s-a aflat în afara țării și că a fost amenințat cu confiscarea microbuzului în caz dacă nu va da declarații favorabile CNA.

Instanța de apel a trecut cu vederea declarațiile menționate supra și nu a motivat soluția de respingere a lor.

Indică recurentul că, nu reprezintă o hotărâre motivată hotărârea care nu face referire la materialele cauzei și în care nu sunt combătute argumentele apărării (hotărârea CEDO Feraru vs. Moldova din 24 ianuarie 2012 § 59-66).

Consideră recurentul că, motivele pe care se bazează instanța de apel în decizie nu pot fi limitate la parafrizarea normelor din Codul de procedură penală și Codul penal, deoarece acesta urma să motiveze de ce a respins temeiurile invocate în apel.

Unica motivare de respingere a apelului a fost faptul că inculpații fiind recunoscuți în calitate de bănuți, au recunoscut vina, în schimb din nou a trecut cu vederea și nu a motivat respingerea argumentelor apărării că la 26 mai 2015 Marina Iacobeț și Oleg Iacobeț au depus plângere asupra ordonanței procurorului de recunoaștere în calitate bănuți, la 23 ianuarie 2015 au depus cerere privind constatarea nulității actelor procesuale, iar la 01 decembrie 2015 au depus cerere în prima instanță împotriva procurorului Adrian Popenco.

6. Asupra recursului a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru respingerea acestuia ca inadmisibil, indicând că temeiurile invocate de recurent nu își găsesc confirmarea, lipsind astfel, temeiuri de casare a deciziei recurate.

Pe parcursul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, au fost respectate normele de procedură penală, probele fiind obținute în condițiile legii.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură

penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat rezultă că partea apărării invocă ca temei de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Însă, aceste temeuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

În pct. 18 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova nr. 9 din 30 octombrie 2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele stabilite de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectându-se normele de drept material sau procesual.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra la pct. 4 al prezentei decizii.

Colegiul penal a stabilit că, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea apelului declarat de avocatul Vadim Gligor în numele inculpaților, precum și motivele adoptării soluției.

În acest context, instanța de recurs menționează că, din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că ultima corect a reținut constatarea faptei și circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către inculpații Marina Iacobeț și Oleg Iacobeț, a primei instanțe, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivând concluzia de vinovăție a acestora.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Prin urmare, Colegiul penal, reține că instanțele de fond, verificând minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei,

concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, fiind stabilite cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților Marina Iacobeț și Oleg Iacobeț în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal.

La caz, se constată că titularul cererii de recurs critică soluția instanței de apel, sub aspectul vinovăției inculpaților, invocând astfel dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

În probarea alegațiilor invocate, recurentul a descris în conținutul recursului probe și circumstanțe, care în opinia lui nu au fost apreciate de instanța de apel la justa valoare sau au fost apreciate unilateral, creându-se astfel impresia că instanța este părtinitoare, însă, verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat prezenta cauză penală sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privitor la condamnarea inculpaților în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Prin urmare, cu referire la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse desfășurat în pct. 4. din prezenta decizie și a cărei redare repetată nu este necesară.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acesta fiind atributul exclusiv al acestor instanțe.

Deci, instanța de recurs nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede, că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică, că pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța

de recurs, ori, în fapt și în drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor normelor de drept procesual penal.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, adoptând o soluție corectă în speță.

Referitor la criticele formulate de recurent, privind faptul că, inculpatul Marina Iacobeț a declarat că audierea din 21 august 2012, nu a fost efectuată de către procurorul Adrian Popenco, fiindcă vizualizând textele tuturor actelor îndeplinite de procurorul Adrian Popenco se observă că după scris procesul-verbal din 21 august 2012 diferă de alte acte îndeplinite de către procuror, or, la caz nu a fost întocmit un raport de expertiză care să confirme că textele în actele îndeplinite de procurorul Adrian Popenco diferă de cel indicat în procesul-verbal din 21 august 2012, astfel instanța de judecată nu se poate expune asupra acestor concluzii.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiate alegațiile recurentului referitor la faptul că, instanța de apel nu s-a expus asupra faptului că la 26 mai 2015, Marina Iacobeț și Oleg Iacobeț au depus plângere asupra ordonanței procurorului de recunoaștere în calitate de bănuți, la 23 ianuarie 2015 au depus cerere privind constatarea nulității actelor procesuale, iar la 01 decembrie 2015 au depus cerere în prima instanță împotriva procurorului Adrian Popenco, deoarece în privința acestora nefiind emise hotărâri judecătorești definitive nu sunt constatate juridic, iar instanța nu se poate expune asupra unor presupuneri.

La fel, instanța de recurs respinge ca nefondate argumentele recurentului că, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor aduse de către apelant referitor la faptul că *prin sentința Judecătoriei Bălți din 04 iulie 2015, Vasile Rusnac și Ciprian Țurcanu au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) Cod penal, și care nu a fost contestată de procuror, devenind astfel, definitivă.*

Printr-o sentință irevocabilă, instanța de judecată a constatat că declarațiile date la urmărirea penală de către Marina Iacobeț la 21 august 2012 și de către Oleg Iacobeț la 14 august 2012 și 27 septembrie 2012, au fost obținute de către organul de urmărire penală cu încălcări ale procedurii penale, iar prin necontestarea sentinței acuzatorului de stat a fost de acord cu cele constatate de către instanță, la materialele cauzei nu a fost prezentată o confirmare că sentința nu a fost contestată de procuror și că prin necontestare a devenit definitivă și irevocabilă.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în speță, nu au fost admise careva erori de drept, atât de către prima instanță, cât și de instanța de apel, iar alegațiile recurentului în acest aspect sunt vădit nefondate, neavând suport probator.

Totodată, criticele formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră instanța de apel, le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CȚEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea Van de Hurk vs

Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță de fond, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vadim Gligor în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Iacobet Marina Andrei* și *Iacobet Oleg Victor*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev